

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱ / ۱۲ / ۲۸

سرلوح مرادزی

د گانی څارویان!

لږ مهال مخکې چې د خاورو تیل او د فابریکو غوړي ډېر دود نه ول، خلکو به په گانی کې د پندانې، زغرو او کونځلو څخه تیل ایستل او کارول.

د تیلو گانی کې به سنډا، غوایې او یا بل څاروی ترلې سترگې د گانی د مورې پر شاوخوا پرلپسې گرځېده چې له یادو دانو څخه تیل وباسي. د څاروي سترگې یې ځکه ترلې چې پوه نه شي څنگه گرځي او بلخوا حس کړي چې د گانی مزدور یې ترشا تل حاضر دی. کله چې به څاروي حس کړه چې څوک یې شا ته نشته او لږ به ورو شو، د گانی مزدور به په لښته ډب ورکړ او څاروي به بیرته گرندی شو. یو وخت به راغی چې څاروی به په گرځیدا عادت شو او د مزدور له ډبه پرته به هم پرلپسې گرځېده.

له ډېر پخوا په تېره بیا د غازي امان الله خان له پیر راهیسې، لس یولس لسيزې وروسته هم ډیری افغانان لکه د تیلو گانی څارویان، د هغه زور اسلامي مورې پر محور څرخي چې ملا ورته څو پېری مخکې پر ذهن کې تومبلی دی.

کله چې ملا حس کړي ټولنه بیا د وخت د غوښتنو له مخې او د تجدد د پلویانو په مټ، د هغه د مورې پر محور له گرځېدا ورو شوي ده، بیا لغته او ډب ورکړي او ټولنه بیرته سربداله پخپل زور محور چورلېدا ته اړباسي!

نن مهال ډیری افغانان د عادت له مخې لکه د گانی معتاد څارویان، د ملا پر زور تومبلي مورې، ترلې سترگې څرخېږي!

نو ځکه رحمان بابا لا پخوا ویلي ول:

علت لار شي له سړي نه عادت نه ځي

خدای دې نه کاندې په بد چاري عادت څوک

«د بلي سياري خلک»